

UZASADNIENIE

We wniesionym do tutejszego sądu w dniu 18 października 2013 roku pozwie, powodowie, Z. C. i M. C. wnieśli o zasądzenie na ich rzecz od pozwanego, W. B. kwoty 97.831,30 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa oraz kosztami sądowymi tytułem nieuregulowanej ceny sprzedaży ziarna kukurydzy, przedstawiając trzy faktury potwierdzające zawarte umowy sprzedaży.

(pozew k. 2-3)

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym w dniu 12 listopada 2013 roku sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty k. 23)

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwany zaskarżył powyższy nakaz zapłaty w całości i wniósł o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa na koszt powodów. W uzasadnieniu pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczeń objętych dwoma spornymi fakturami oraz zarzut skutecznego skompensowania wierzytelności wynikającej z trzeciej ze spornych faktur z wierzytelnością przysługującą mu względem powodów.

(zarzuty k. 31-34)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony niniejszego sporu są przedsiębiorcami.

(okoliczność bezsporna; zaświadczenia z ewidencji działalności gospodarczej stron. k.15-17)

W dniu 3 lutego 2009 roku pozwany sprzedał powodom nasiona kukurydzy za kwotę 159.726,22 zł z terminem płatności ustalonym na dzień 5 marca 2009 roku. Faktura została podpisana jedynie przez pozwanego.

(faktura A (...) – k. 38 i k. 188-189)

W dniu 5 lutego 2009 roku powodowie sprzedali pozwanemu ziarno kukurydzy za kwotę 23.300 zł, wskazując na fakturze termin zapłaty 30 dni, zaś jako sposób zapłaty przelew. Faktura została podpisana jedynie przez powódkę.

(faktura (...) – k. 6)

W dniu 2 kwietnia 2009 roku powodowie sprzedali pozwanemu ziarno kukurydzy za kwotę 23.520 zł, wskazując na fakturze jako sposób zapłaty kompensatę. Faktura została podpisana jedynie przez powódkę.

(faktura (...) – k. 6)

W dniu 7 lutego 2011 roku pozwani uznali ich dług wynikający z faktury nr A (...) z dnia 3 lutego 2009 roku na sumę 159.726,22 zł, zobowiązując się go spłacić do dnia 20 października 2011 roku.

(oświadczenie o uznaniu długu – k. 39-40 i k. 190)

W dniu 6 grudnia 2011 roku pozwany w tej sprawie W. B. wniósł do Sądu Okręgowego w Lublinie pozew o zapłatę przez powodów w tej sprawie Z. C. i M. C. solidarnie kwoty 159.726,22 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 6 marca 2019 roku oraz z kosztami postępowania, wskazując, iż kwoty tej dochodzi z tytułu należności wynikającej z faktury nr A (...) z dnia 3 lutego 2009 roku, załączając do pozwu tę fakturę i oświadczenie o uznaniu długu z niej wynikającego z dnia 7 lutego 2011 roku. Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym w sprawie o sygn. akt IX GNc 260/11 w dniu 13 grudnia 2011 roku sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu. Na podstawie tego nakazu

zostało w dniu 25 stycznia 2012 roku wszczęte postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przez Sądzie Rejonowym w Sierpcu w sprawie prowadzonej pod sygn. akt Km 236/12. W dniu 21 lutego 2012 roku wierzyciel złożył wniosek o ograniczenie postępowania egzekucyjnego o kwotę 57.357 zł rozliczona kompensatą dnia 19 lutego 2012 roku. Postępowanie komornicze prowadzone pod sygn. akt Km 236/12 zostało ograniczone na wniosek wierzyciela o kwotę 57.375 zł.

(pozew – k. 185-187, nakaz – k. 191, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji – k. 195, wniosek o ograniczenie postępowania egzekucyjnego – k. k. 41, zaświadczenie komornika – k. 199)

W dniu 19 lutego 2012 roku powodowie sprzedali pozwanemu ziarno kukurydzy za kwotę 52.375 zł, wskazując na fakturze jako sposób zapłaty kompensatę do faktury nr A (...). Faktura została podpisana przez powódkę i pozwanego.

(faktura (...) – k. 7)

W dniu 16 lipca 2013 roku powodowie wezwali pozwanego do zapłaty kwoty 22.621,35 zł z tytułu faktury (...), kwoty 22.834,95 zł z tytułu faktury (...) i kwoty 52,375 zł z tytułu faktury (...).

(wezwanie – k. 4-5)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie jest uzasadnione i podlega oddaleniu.

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych zaistniały podstawy do stwierdzenia, że pomiędzy stronami niniejszego sporu, jako przedsiębiorcami, zawarte zostały umowy sprzedaży w rozumieniu art. 535 k.c., której przedmiotem było ziarno kukurydzy.

Zdaniem Sądu, podniesiony przez pozwanego w zarzutach zarzut przedawnienia roszczeń wynikających z faktur (...) jest w całości zasadny. Przede wszystkim należy zaznaczyć, że termin przedawnienia roszczenia ze sprzedaży, która dokonana została w zakresie prowadzonej przez powodów działalności gospodarczej, zgodnie z treścią art. 554 k.c. wynosił 2 lata. Biorąc zatem pod uwagę wskazaną w fakturze o numerze (...) datę jej płatności – 8 marca 2009 roku, uznać trzeba, iż pozew w tej sprawie złożony został skutecznie już po upływie terminu przedawnienia roszczenia wynikającego z tej faktury, który nastąpił w dniu 8 marca 2011 roku. Natomiast jakkolwiek w fakturze o numerze (...) strony nie wskazały terminu płatności, zaś powódka jednostronnie określiła sposób zapłaty na kompensatę, to uznać wypada, iż w dacie wniesienia pozwu w tej sprawie roszczenie powodów wynikające z tej faktury było już przedawnione. Analiza faktur złożonych w tej sprawie prowadzi do wniosku, iż strony ustalały odroczone terminy płatności wynikające ze wzajemnych zobowiązań wynoszące 30 dni, co potwierdza treść faktury wystawionej przez powodów o numerze (...) oraz treść faktury wystawionej przez pozwanego o numerze A (...). Przyjmując, że także należność wynikająca z faktury o numerze (...) powinna być uregulowana najpóźniej po upływie 30 dni od daty wystawienia tej faktury, to jest w dniu 2 maja 2009 roku uznać wypada, iż w dacie złożenia pozwu w tej sprawie roszczenie powodów wynikające z tej faktury było już przedawnione. Na marginesie zauważyć należy, że wskazany na tej fakturze sposób zapłaty – kompensata wymagał przedstawienia przez stronę powodową wierzytelności pozwanego, która kompensowana jest z wierzytelnością powodów wynikającą z faktury o numerze (...) wobec nie zaznaczenia tego w treści samej faktury, zaś skutki owej kompensaty doprowadziłyby, jak się wydaje, i tak do umorzenia wzajemnych wierzytelności do wysokości wierzytelności niższej (art. 498 § 2 kc). Nadto skoro to strona powodowa wystawiła fakturę o numerze (...) wskazując w niej jako sposób zapłaty kompensatę, to domniemywać należy, iż potrąciła (skompensowała) całą należność wynikającą z tej faktury z należnością wynikającą z jakiejś faktury wystawionej przez pozwanego, a nie wskazanej w treści tej faktury, wskutek czego nie może żądać zapłaty za tą fakturę wobec wskazanego wyżej skutku umorzenia jej wierzytelności na podstawie oświadczenia o potrąceniu (kompensacie) złożonego w treści tej faktury.

Zasadny jest też, zdaniem sądu, zgłoszony przez pozwanego zarzut potrącenia z wierzytelnością powodów w kwocie 52.375 zł wynikającą z faktury o numerze (...) wierzytelności pozwanego w kwocie 159.726,22 zł wynikającej z faktury o numerze A (...) do kwoty 52.375 zł. Wierzytelność pozwanego względem powodów wynikająca z faktury o numerze A (...) na kwotę 159.726,22 zł stała się wymagalna w dniu 5 marca 2009 roku, zaś w dniu 7 lutego 2011 roku, a zatem przed upływem terminu jej przedawnienia, powodowie uznali dług wynikający z tej faktury, czym doprowadzili do przerwania biegu przedawnienia. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 123 §1 pkt. 2 kc bieg przedawnienia przerywa się przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje, zaś zgodnie z regulacją art. 124 § 1 kc po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. Jakkolwiek w dniu 6 grudnia 2011 roku pozwany w tej sprawie wystąpił przeciwko powodom w tej sprawie z pozwem do Sądu Okręgowego w Lublinie o zapłatę należności wynikającej z tej faktury i uzyskał nakaz zapłaty, na podstawie którego wszczął egzekucję, to jednakże na skutek jego wniosku z dnia 21 lutego 2012 roku postępowanie egzekucyjne zostało ograniczone o kwotę 57.375 zł, która wynika z faktury o numerze (...) wystawionej w dniu 19 lutego 2012 roku przez powodów, a w której treści jako sposób zapłaty wskazano kompensatę do faktury o numerze A (...). Tym samym nie może budzić wątpliwości, iż pozwany skutecznie potrącił wierzytelność, jaka mu przysługiwała wobec powodów z tytułu faktury o numerze A (...) z wierzytelnością, jaka przysługiwała powodom wobec niego z tytułu faktury o numerze (...) do wysokości 52.357 zł. Oświadczenie w przedmiocie potrącenia złożone zostało przez pozwanego na fakturze o numerze (...) i przyjęte przez powódkę. Tym samym, w ocenie sądu, pozwany w tej sprawie wykazał przesłanki potrącenia wynikające z normy art. 498 § 1 kc oraz złożenie oświadczenia zgodnie z unormowaniem przewidzianym w art. 499 kc, co sprawiło, iż wskutek dokonanego potrącenia obie wierzytelności, na podstawie art., 498 § 2 kc, umorzyły się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej, a więc wynikającej z faktury o numerze (...).

W świetle zarysowanych okoliczności, na podstawie powołanych wyżej unormowań oraz na podstawie art. 496 kpc, nakaz zapłaty podlegał uchyleniu w całości a powództwo oddaleniu.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie zwrotu kosztów procesu zostało oparte na zasadzie odpowiedzialności za jego wynik, ujętej w art. 98 § 1 i 3 kpc, prowadząc do obciążenia powodów obowiązkiem solidarnej zapłaty z tego tytułu na rzecz pozwanego kwoty 7.286 zł, na którą złożyły się kwota 3.669 zł tytułem opłaty sądowej od zarzutów oraz kwota 3.617 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:

- pełnomocnikowi pozwanego,
- powodom z pouczeniem o sposobie i terminie wniesienia apelacji.

Dnia 28 października 2015 roku